

hold af dyr, der kan frembyde fare, skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssig forsvarlig måde. Reglerne skal varetage såvel de dyreværnsmæssige hensyn til dyrenes fysiologiske og etologiske behov som hensynet til omgivelserne.

Efter udvalgets opfattelse vil der navnlig kunne blive tale om at forbyde hold af rovdyr, rovfugle, slanger, insekter og edderkopper, dvs. dyr der alle kan være farlige eller skabe frygt. Som eksempel på dyr, der vanskeligt kan holdes i fangenskab, fremhæver udvalget skildpadder, som efter udvalgets opfattelse ofte lever under ringe forhold.

I forbindelse med høringen over betænkning nr. 1154/88 er der fra flere sider fremkommet indsigelser imod dyreværnsudvalgets forslag på dette punkt. Der er tilslutning til et forbud mod privates hold af reelt farlige dyr, dvs. giftslanger og giftøgler. De herpetologiske foreninger udelukker i forvejen medlemmer, som holder sådanne arter. Der er derimod modstand imod en bemyndigelse til justitsministeren til at forbyde hold af dyr, som kan skabe frygt, idet afgrænsningen af de arter, som skal være omfattet af et sådant forbud, vil komme til at bero på en subjektiv vurdering, og et forbud vil kunne omfatte en meget stor del af de dyr, der i dag holdes i fangenskab. Det er således oplyst, at der findes et stort antal snogearter, som ikke er farlige. Høringssvarene støtter, at hold af dyr, der vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssig forsvarlig måde, bør kunne forbydes, men det findes misvisende, at udvalget i den forbindelse fremhæver skildpadder som et eksempel, idet de fleste skildpadderarter, der importeres, angives at være gode terrariedyr.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at der kan være behov for at fastsætte nærmere regler om hold af de nævnte typer af kæledyr m.v. Navnlig privates hold af fremmedartede dyr udgør et stigende problem af såvel dyreværnsmæssig som sikkerhedsmæssig karakter. Der bør således kunne nedlægges forbud mod hold af reelt farlige dyr, f.eks. giftige slanger og insekter.

Justitsministeriet kan ligeledes tilslutte sig udvalgets forslag om en bemyndigelsesregel, hvorefter justitsministeren skal kunne forbyde hold af dyr, der kan skabe frygt. Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det navnlig bør overvejes at forbyde hold af ikke giftige slanger, idet det for de fleste mennesker ikke er muligt at se forskel på giftige og ikke-giftige slanger. Men der kan også være behov for at forbyde hold af andre dyr, som ved deres fremmedartede udseende skaber frygt. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det være muligt i administrative forskrifter at foretage en afgrænsning af de dyrearter, som skal væ-

re omfattet af et forbud, ligesom der vil kunne tages de nødvendige hensyn til f.eks. kvalificerede herpetologers interesse i at holde sådanne dyr.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at der kan være behov for at nedlægge forbud mod hold af dyr, der vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssig forsvarlig måde. På baggrund af høringssvarene er der dog næppe grundlag for i almindelighed at anse skildpadder for at falde ind under denne kategori.

Lovforslagets § 10 svarer således til § 10 i udvalgets lovudkast.

Bestemmelsen må i øvrigt ses i sammenhæng med den ovenfor omtalte bestemmelse i naturfredningslovens § 59, stk. 2, og med lovforslagets § 18 om regler for erhvervsmæssig handel med dyr. Således vil bemyndigelsen i naturfredningslovgivningen eventuelt kunne udnyttes til at forbyde import af dyr, som ikke lovligt kan holdes af private (bortset fra import til videnskabelige eller kulturelle formål), hvilket vil kunne effektivisere forbudet mod privat hold. Skov- og Naturstyrelsen kontrollerer i forvejen langt de fleste importere fra tredielande af eksotiske vilde dyr p.g.a. reglerne efter Washington-konventionen, der enten forbyder, eller kræver en særlig tilladelse fra styrelsen til ind- og udførsel af en lang række udryddelses-truede dyr.

5.5. Katte

Kattehold har en meget lang tradition i Danmark, først som »husdyr« på landet, hvor katten lever sit eget liv uafhængig af mennesket for så vidt angår tilvejebringelse af føde og pasning i øvrigt, senere tillige som kæledyr (huskat) i byerne, hvor føden skaffes af katteejerne, der ligeledes sørger for husly og anden pasning. Forlades sådanne huskatte af deres ejere, vil de have meget vanskeligt ved selv at skaffe sig tilstrækkelig føde, og de lever derfor en kummerlig tilværelse, der oftest afsluttes med sultedøden. Tilsvarende problemer opstår i de tilfælde, hvor folk tager kattekillinger til sig under ophold i sommerhus eller lignende og derefter fodrer katten sommeren over. Efterlades en sådan kat ved afslutningen af sommerhussæsonen til sit eget forgodtbefindende, vil den vanskeligt kunne skaffe sig føden typisk med sultedøden til følge.

Den gældende dyreværnslov indeholder ikke bestemmelser, der særligt regulerer kattens forhold, og der findes ikke - således som det er tilfældet med hundene - en særlig lov om katte. Den manglende regulering af kattens forhold skyldes formentlig, at man har fundet det stridende mod kattens natur som et meget selvstændigt dyr at opstille specifikke regler for dens pasning m.v. Dyreværnslovens almindelige